

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Etiam ex ciuili decreto reos sepulchro priuari. Philosophos plerosq[ue]
non tam sepulchrum contempsisse, quàm sepulchri jacturam patienter
ferendam docuisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

quos terra intra viscera sua recipiat. Hinc intumulati jacent, hinc belluas pascunt, quod pueris contigit petulantibus illis. Elisæus ascendit in Bethel, cumq; ascenderet per viam, pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illudebant ei dicentes: Ascende calue, ascende calue. Qui cum respexisset, vidit eos, & maledixit eis in nomine Domini; egressi q; sunt duo ursi de saltu, & lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. Tali sepulchro impij merentur sepeliri: qui conuicijs Prophetam tamquam bestia lacerauerunt, ipsi quoque fuere dentibus bestiarum lacerandi. Ciuilis etiamnum poena, quibusdam criminibus est statuta, vt, sicut quidam, more Vestalium violatarum, viui sepeliuntur, ita alij in aëre suspensi coruis cedant in prandium; alij in flumen abijciantur, dolio, non feretro inclusi; nimirum, qui se ipsos suspenderunt, aut alio pacto interemerunt. Quamobrem, sicut omnes Deum laudant, in titulis, monumentis, & elegantibus sepulchris sanctorum hominum, quorum pretiosa est mors in conspectu DEI, si que etiam in conspectu hominum pretiosa: ita meritò etiam diuina iustitia suspicienda est, cum impios sepulchri honore priuat. Habet enim utique Deus in hominum sepulcras jus maius, quam quicumque ciuiles magistratus.

Esse autem partem supplicij, decreto magistratus vel ciuilis, vel Ecclesiastici, beneficio sepulcræ priuari, & filijs aquilæ deuorandum exponi, clarum est non solum ex illis Ecclesiæ statutis, quibus excommunicati, & heretici Ecclesiasticâ sepulcrâ & loco sacro, suffragijq; viuorum excluduntur, sed etiam ex decretis veterum Romanorum, in quibus multa de religione sepulchrorum: enimuerò etiam poenæ legibus addita: *Qui hoc, vel illud commiserit, insepultus abijciatur: sicut illud apud dei lamator: Qui parentes in calamitatibus deseruerit, insepultus abijciatur: Homicida insepultus abijciatur. Sic ad popularem se sum pro Milone loquitur Cicero, cum infelicis dicit cadauer Publy Clody fuisse, quod honore illo, & consueto funeri pompa caruerit. Verum est, quosdam Gentilium Philotophos extitisse, qui curam sepulchri non habuerunt: vt Diogenes Cynicus, qui cum morti proximus, & sub arbore jacens, interrogaretur, vbi vellet tumulari, respondit, vt sic eum permitterent. Cumq; amici admonerent, de lania-*

4. Reg. 2. 23

V.

L. Viues in 10. de ciui. c. 12.

Idem Viues loc. cit.

tione cadaveris: Apponite, inquit, mihi baculum, quo aues & canes abigam. Atqui nihil senties, inquit illi. Si nihil sentiam, respondit Diogenes, quid mihi oberit laniator? Idem fecit Menippus, & panem fuit istud Cynicis omnibus commune. Theodorum Cyreneum, Cicero in Tusculanis scribit, Lysimacho crucem minitanti, respondisse: Terribilis sit hac purpuratis tuis, mea nihil interest, humine jam, an sublimi putrescam. Eadem est Socratis sententia in Phædone Platonis,

Cardan. li. 2.
de consol.

Theodoret.
lib. 9. contr.
Græc.

Lactant. li. 6.
Instit. c. 12.

Laudat, pro Christiano ultra rectum, hæc talia Diogenis, aliorumque responsa Cardanus, approbans & illud, quod ex Seneca refert, sepulturam, non mortuorum, sed viuentium causa vsurpari, ne & odore, & aspectu cadaverum offendantur viuentes. Adhuc immitius Massageræ, Hircani & Tibareni apud Theodoretum, qui planè vsu sepulturæ ignorabant. Quidquid sit de Diogene, qui multa Cynicè, & dixit, & fecit, plerosque tamen reliquos, rectè scribit Lactantius non dixisse, non esse sepelienda mortuorum corpora, sed si id fortè non fiat, nihil admodum esse incommodi; neque esse, cur id aliquem valde angat; quare ea in re, non tam præcipientium, quàm consolantiũ functos officio, vt si fortè id sapienti euenerit, non se ob id miserum putet. Et sanè, quidquid dixerint vel Cynici, vel Stoici, negari tamè nequit, aliquod malum esse corporis insepulti, aliqui nec ciuilis, nec Ecclesiasticus magistratus, neque ipsa diuina Scriptura, malefactorum pœnis id minarentur, neque illa, apud Catullum, Ariadna quæta esset, cum in insula destituta à Theseo, beneficio suo commemorato, diceret:

Catull. in
Nuptijs Pelei
& Theridis.

VI.
Bisciola t. 2.
subsec. lib. 5.
cap. 1.

S. Augustin.
lib. de cura
pro mortuis.
cap. 2.

Psal. 78. 2.

Pro quo dilaceranda feris dabor alicibusq;

Præda, nec injecta tumulabor mortua terra.

Quod malum tantò magis æstimabant, quia apud Ethnicos ea opinatio inualuerat, vt copiosè ostendit Bisciola, sepulturam in magnam mortuorum commodum cedere, quòd quorum corpora jacerent insepulta, inquietas haberent animas, vt ex 6. Æneid. memorat D. Augustinus. Inter mala certè enumeratur à Dauide ab hostibus illata: *Posuerunt morticina feruorum tuorum, escas volatilibus calis; carnes Sanctorum tuorum bestijs terra.*

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem, & non orat, qui sepeliros,

CAPVT